

[Hagen Hagensen]

kolde juridiske hjerner har vi også et hensyn at tage til den folkelige retsfølelse og den tryghed, der bør være her i landet. Først der- ved opnår vi den retssikkerhed, som jeg i hvert fald synes der skal være.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil blot gentage det spørgsmål, jeg i mit første indlæg rettede til justitsministeren om det, som står i bemærkningerne til lovforslaget på side 10, hvor det refereres, at strafferetsplejeudvalgets flertal »anbefaler, at der ved strafudmålingen, jfr. straffelovens § 80, i videre omfang end nu tages hensyn til længerevarende isolationsanbringelse«. Jeg vil gerne høre, hvordan man fra ministeriets side forestillede sig denne anbefaling konkret udformet eller udmøntet. Jeg forstår, at det ikke skal ske ved lovændringer, men er det så sådan, at man vil udstede nogle administrative vejledninger eller en bekendtgørelse, eller hvad er fremgangsmåden?

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne kommentere det, der er blevet sagt af ministeren og hr. Hagen Hagensen om folks ønsker, de ytringer, vi hører rundt omkring på møder, om, at »det er også for galt, at de voldsmænd ikke bliver straffet«. Jeg kommenterede det allerede i mit første indlæg, fordi jeg mener, det er vores opgave herinde at sørge for at holde den debat på et niveau, hvor den rettelig hører hjemme.

Jeg er enig med hr. Jimmy Stahr i, at nogle avisers meget store overskrifter om, at nu er den og den voldsmand sat på fri fod, i høj grad er med til at skabe de synspunkter i befolkningen, som ministeren henholder sig til. Selvfølgelig er alle vi, som sidder herinde, påvirket af de synspunkter, som vi hører i den offentlige debat, og de meninger, vi møder hos mennesker uden for dette hus, men jeg synes, at det, ministeren har foreslået med hensyn til retshåndhævelsesbestemmelserne, er for farligt for retssikkerheden. Det må være vores opgave at gå imod den tendens, hvis den findes i befolkningen, at »det er også for galt, for voldsmænd bliver jo næsten ikke straffet«. Det ved vi jo er forkert. Vi ved også – det kan vi se på de statistikker, der fulgte med betænkningen – at det i forhold til andre sager: narkosager, vold-

tægtsager o. lign., er relativt få af dem, der er sigtet efter voldsparagrafferne, der bliver varetægtsfængslet, fordi det altså ikke ligger inden for de muligheder, vi har i dag.

Jeg mener, det er kolossalt vigtigt, at vi ikke udvider de fængslingsbestemmelser, vi har; jeg er bestemt ikke enig med hr. Hagen Hagensen i, at dette forslag vil øge retssikkerheden for den enkelte, for jeg mener, at det grundlæggende retsprincip er, at man i princippet er uskyldig, indtil man bliver dømt. Jeg har altid kritiseret den omfattende brug af varetægtsfængsling, man har i Danmark, og det vil jeg fortsætte med. Jeg er glad for at konstatere, at der ikke er flertal for den del af ministerens forslag.

Ud fra sit store historiske kendskab var det med nogen varsomhed, ministeren inddrog SF blandt dem, der havde haft indflydelse på tidligere regeringer, for ministeren ved godt, at det kun er begrænset indflydelse, vi har haft.

Men der er jo ikke kun tale om at have indflydelse på en regering, der er også tale om at have indflydelse på den udvikling, der sker i samfundet, og det, der er sket siden 1978, er desværre ikke store indskrænkninger, hverken i antallet af isolationsfængslede eller i længden af den tid, den enkelte sidder isoleret. Men der er i hvert fald sket det, at der er blevet sat mange kvalificerede spørgsmålstejn ved rimeligheden af isolationsfængsling, og vi har modtaget mange dokumenter om isolationsfængslingens skadelighed, så på et eller andet tidspunkt tror jeg vi når dertil, at der står i vores retsplejelov, at det ikke er tilladt at totalisolere fængslede, men at isolation fra bestemte personer skal bruges i det omfang, hvori det er nødvendigt for, at sagerne kan blive opklaret. Kun dertil og absolut ikke til andet skal isolationen bruges, og den må aldrig være total. Det håber og tror jeg vil ske en dag.

Ministerens kritik af, at vi ikke retter os nok efter de sagkyndiges henvendelse til os om, hvordan vi skal løse disse problemer, kan meget nemt vendes om, for det er jo det samme udvalg, der har lavet de to betænkninger, vi sidder med, dels den om varetægtsfængslingen, dels den om isolationen, og ministeren har jo i hvert fald ikke rettet sig efter det meget sagkyndige flertal, der har anbefalet ministeren at lade være med at for-